

حزب ملت ایران

شماره ۲۰۴-۴-۷۷۹

بدانید: جبهه ی ملی، مرکز احزاب و جمعیت های سیاسی و جامعه دانشجویان در سازمانهای سیاسی و اتحادیه ها و دستجات محلی است که هر یک مرامی خاص برای برای خود دارند و با جبهه ملی فقط دارای یک مرام مشترک باشند که آزادی و استقلال ایران است.

" دکتر محمد مصدق "

"صدام جنایتکار است، او را پاری ندهید"

زیر عنوان بی درون مایه ی « بی طرفی فعال » به حمایت جنایتکار نروید

روزگار غربی است، واژه ها از معنا نپسندیده اند، هر که هر چه را در چنته دارد، تحت عنوانی بیرون می ریزد، اگر بی طرفی است؟ فعال بودن چیست؟ و اگر فعال است چگونه بی طرفی است؟ شاید بی طرفی فعال یعنی همان به نعل و به میخ زدن است! بگذریم، با تگاهی گذرا به روابط جمهوری اسلامی و دولت استعمار ساخته عراق در همین یک دهه گذشته به خاطر آوریم.

آیا نمی دانید، پسر صدام گفت شرط آرامش منطقه تقسیم ایران به پنج کشور است؟
آیا نمی دانید، کشتار شمار کثیری از هم میهنان کرد در حلبچه به وسیله سلاحهای کشتار جمعی و بمباران های شیمیایی بعثیان انجام گرفت؟

آیا نمی دانید، شنبه شده است، به هنگام بار گرداندن پیکر پاک ۵۰۰ شهید وطن به مین، پیکرهای آنها سالم ولی فاقد برخی اندام های درونی چون مغز و برخی فاقد کلیه و یا قلب و... بوده اند؟ آیا می دانید بر روی این اعضا در آزمایشگاه، بعثیان تاثیر مواد شیمیایی و میکروبی را تحقیق و بررسی کرده اند؟

آیا نمی دانید، با وجود صدها و شاید هزاران اسیر همچنان در اسارت بعثیان، لغزام هفته ای ۳۰۰۰ نفر برای زیارت عبات عالیات با هزینه ای حدود ۳۰۰۰ دلار برای هر نفر، در هفته ۹ میلیون دلار و در سال مبلغی بالغ بر ۴۶۸۰۰۰۰۰ دلار دست خوش و ناز شصت حملات و تجاوزها به مین مان را به "صدام حسین کافر" می دهید؟

آیا نمی دانید، اجرای قطعنامه ۵۹۸ چنان به تعویق افتاده که گویی چنین قطعنامه ای صادر نشده است و شاید کار بدستان هم فراموششان شده است، که سنگ بعثیان را به سینه میزنند؟

آیا نمی دانید، بارگیری نفت عراق توسط کشتی های خصوصی وابسته به پاره ای نهادها، از بندر بصره و تحویل آن به نفتکش های غول پیکر در وسط خلیج فارس به نام نفت ایران به سود صدام است؟

آیا نمی دانید، فروش خرماهای عراق به نام تولید ایران در بازارهای جهانی به سود صدام است؟
آیا نمی دانید، ایرانیانی که به عراق مهاجرت کرده بودند به هنگام عودت به ایران فرزندانشان را به اسارت گرفته اند و از این فرزندان هیچ خبری نیست؟

این است دیپلماسی " بی طرفی فعال " ؟ . به راستی به زیر پای وزیر خارجه حکومتی چنین جنایتکار و ضد بشر می باید فرش سرخ پهن کرد و در آغوشش کشید و احوال پرس پرزیدنت اش شد ؟ بدون اینکه به یاد آوریم این پرزیدنت صدها هزار نفر از پاکترین فرزندان راستین این ملت را به خاک و خون کشیده است ، به عرض و ناموس این مردم تجاوز کرده است ، صدها هزار از فرزندان خلف ما را معلول و زمین گیر کرده است و میلیاردها دلار خسارت و پرانی های به جا مانده ، از اوست ؟ آیا این سیاست بی طرفی فعال ، به پیشواز چنین کسی رفتن است ؟ آیا سیاست حسن همجواری باید یک سویه باشد ؟ کی و چه موقع باید به خود آئید ؟ و بالاخره چه موقع دیپلماسی در این سرزمین جایگاه خود را خواهد یافت ؟ و دوست و دشمن را از هم تمیز خواهد داد و به قوام و درایت خواهد رسید ؟ چگونه است و زیر کاسه چیست ؟ چه بدهی پنهانی به " صد دام " جنایتکار دارید ؟

اکنون که بیشتر قریب به اتفاق کشورهای عربی دست از حمایت او برداشته اند تا شاید منطقه به آرامش برسد ما کاسه از آش داغ تر شده ایم که " صد دام برادر است " ؟ جالب است او ما را رها کرده ما به زور خود را به او چسبانده ایم و سرنوشت ملک و ملت مان را به واکنش های دیوانه وار و نالمن کننده منطقه به وسیله چنین کشوری ، گره زده ایم .

با سرنوشت ملت بیش از این بازی نکنید و خون شهیدان و وجود معلولان دفاع میهنی را به سخره نگیرید ، این مرد قائل است ، مترصد فرصت برای نابودی ایران و ایرانیان ، سرنوشت ملت را با سرنوشت او گره نزنید ! از یک سوی اعلام می کنید ، " ایران هم ، کس دیگری را برصدام برای حکومت بر عراق ترجیح می دهد " و از دیگر سوی کار بدستان جمهوری اسلامی اعلام می کنند که " هر نوع تغییر رژیم در عراق ممکن است منجر به تحت فشار قرار گرفتن ایران شود " ! به راستی چرا ؟ چه فشاری ؟ اگر رابطه دولت و ملت رابطه ای قانونمند و براساس همین قانون اساسی برنقص هم بود و حقوق ملت رعایت می شد که نشد ، چه بیم از تغییر رژیمی خودکامه در همسایگی ما که فلسفه ی وجودی اش ایجاد ناامنی و بی اعتمادی و تجاوز در منطقه است ، دارید ؟ بدانید مشکل امروز میهن ما عدم یک رنگی کاربدستان با مردم است . مشکل ما چپاول بی محابای ملت توسط عده ای انگلست شمار که فرا قانونی به هر نحوی که بخواهند ، بی پروا دست می زنند و از مردم هم خود را طلبکار می دانند ، درد بی درمان ملت بی عدالتی است و اخناق ، نه از تغییر رژیم خون ریز عراق ، از نابسامانی های داخلی است . از عدم اعتماد عمومی است . از شمار انبوه زندانیان سیاسی است . از بگیر و بندهای خلاف قانون است . از نابسامانی اقتصادی است . از فقر روز افزون مردم است . از گرانی گسیخته است . از گرسنگی ، بی بند و باری و تبعیض و نابرابری است .

به جای دل سوختن برای صدام دیوانه و رژیم دست پرورده استعمار پیر ، به درد مردم برسید ، به ملت روی آورید ، حاکمیت را به ملت شریف واگذارید و با سرنوشت اش بازی نکنید .

حزب ملت ایران ، اعلام می دارد مگر رژیم عراق ، از ایران و مردم آن به خاطر آن همه وحشی گری ها و جنایت هایش عذر خواهی کرده و گرامت تجاوزانش را برداشته است ، که به پیشوازش می روید ؟ کجا بند تا ببینند ، مدعیان جبهه و جنگ که بخاطر تار مویی ، خون شهیدان را پیراهن عثمان می کنند ، امروز به پیشواز قاتلان دیروز برادرانسلطان می روند و پذیرایشان می شوند .

بدانید ، راه را گم کرده اید ! تنها راه برون رفت کشور از شرایطی که خود موجب آن بوده اید ، هم آوایی با صدام جنایت پیشه و جنگ افروز و باند تبهکار بعثیان نیست . یک بار هم که شده از تاریخ بیاموزید ، حکومت را به مردم واگذارید ، نه شماری کاربردست بریده از مردم و منافع ملی ، به فکر مرز و بوم و مردم ستم کشیده باشید

درد بر زندانیان سیاسی ، برقرار باد مردم سالاری

درد بر داریوش و پروانه فروهر شهیدان راه استقلال ، آزادی و آبادانی ایران

دبیرخانه حزب ملت ایران